

Η Φ Υ Σ Ι Σ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ—ΘΕΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ—ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐσωτερικοῦ φρ. 12.—Ἐξωτερικοῦ φρ. 15.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

Ὀδὸς Μαυρομιχάλη ἀρ. 16ά. Ἐναντι Χημείου

ΕΤΟΣ Α. ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗ 20 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1899

ΑΡΙΘ. 19

ΥΠΝΟΒΑΣΙΑ ΚΑΙ ΥΠΝΩΣΙΣ

Συμβαίνει εἰς τινὰς ἐνῶ κοιμῶνται, ἐγείρονται ἐκ τῆς κλίνης, ἐνδύονται, περιπατοῦσι καὶ γράφουσι καὶ δὴ ἐκτελοῦσιν ἔργα διάφορα μεγάλης ἐπιδεξιότητος, χωρὶς νὰ ἔχωσι σχέσιν μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου· οὐδὲν αἰσθάνονται ἐκ τῶν περὶ ἑαυτῶν, διατηροῦσι δὲ τὸν ὕπνον καὶ ἐγειρόμενοι, οὐδὲν ἐνθυμοῦνται· ἡ τοιαύτη κατάστασις καλεῖται *ὑπνοβασία*.

Κατὰ τὰς δοξασίας τινῶν ὁ ὑπνωτισμὸς εἶνε εἶδος ὑπνοβασίας, διότι διὰ τῆς ἀσκαρδαμικτῆς ὀρασεως νεάνιδος εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπέρχεται ὕπνος. Ἡ οὕτως ὑπνωθεῖσα γυνὴ δύναται κατὰ θέλησιν ἄλλου νὰ ἐξυπνήσῃ ἐν μέρει, νὰ ὀμιλήῃ, νὰ βαδίξῃ, ἀνευ ὅμως συνειδήσεως, ὅταν ἐντελῶς ἐξυπνήσῃ, περὶ τῶν γεγονότων. Ὁ τοιοῦτος ὑπνωτισμὸς ἐπιφέρει μεγάλην ἀναισθησίαν τῶν νεύρων, καὶ τοσαύτην ὥστε δύναται νὰ γείνωσιν χειρουργικαὶ ἐγχειρήσεις ἀνευ πόνου ὡς ἐρρήθη.

Ἐπί τῆς καταληψίας γίνεται αὐτομάτως ἐκ νευρικῆς παθήσεως· συνήθως ἐπιγίγνεται εἰς τὰς ὑστερικὰς γυναῖκας· γίνεται δὲ καὶ διὰ τῆς τέχνης ἐὰν γυνὴ τις προσβληθῇ αἰφνης διὰ ζωηροῦ φωτός, ἢ διὰ σφοδροῦ ἤχου, καταλαμβάνεται ἐκ καταληψίας. Ἡ αἰσθητικότης ἐκλείπει ὀλοσχερῶς, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου.

Ἡ καταληψία γίνεται αὐτομάτως ἐκ νευρικῆς παθήσεως· συνήθως ἐπιγίγνεται εἰς τὰς ὑστερικὰς γυναῖκας· γίνεται δὲ καὶ διὰ τῆς τέχνης ἐὰν γυνὴ τις προσβληθῇ αἰφνης διὰ ζωηροῦ φωτός, ἢ διὰ σφοδροῦ ἤχου, καταλαμβάνεται ἐκ καταληψίας. Ἡ αἰσθητικότης ἐκλείπει ὀλοσχερῶς, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου.

Ἐν Εὐρώπῃ ὁ ὑπνωτισμὸς ἀπασχολεῖ πολλοὺς σπουδαίους, καὶ συνεχῶς παρίστανται πολλὰ μυστηριώδη φαινόμενα ὑπνωτισμοῦ θέτοντα ἐν ἀδημονία τοὺς περὶ τὰ τοιαῦτα φιλοσοφοῦντας.

Ἐπί τῆς καταληψίας γίνεται αὐτομάτως ἐκ νευρικῆς παθήσεως· συνήθως ἐπιγίγνεται εἰς τὰς ὑστερικὰς γυναῖκας· γίνεται δὲ καὶ διὰ τῆς τέχνης ἐὰν γυνὴ τις προσβληθῇ αἰφνης διὰ ζωηροῦ φωτός, ἢ διὰ σφοδροῦ ἤχου, καταλαμβάνεται ἐκ καταληψίας. Ἡ αἰσθητικότης ἐκλείπει ὀλοσχερῶς, καὶ οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει ὁ ἄνθρωπος μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου.

ἨΘΙΚΗ ΠΑΡΕΚΤΡΟΠΗ

Ἡ ἠθικὴ διαφθορὰ τῶν νέων προέρχεται ἐκ τῆς κακῆς χρήσεως τῶν ὥρων τῆς ἀργίας, καθ' ἣν δὲν ἔχουσιν ἀπασχόλησιν καὶ ἀναγκάζονται νὰ συναναστρέφωσιν ἄλλους νέους πρὸς διασκεδάσιν. Δέον ὅθεν κατὰ τὰς ὥρας, καθ' ἃς ἀργοῦσι, νὰ ἐξοδεύωσιν τὸν καιρὸν εἰς μάθησιν ὀργανικῆς μουσικῆς, κιθάρας, βιολίου, μαντολίνου, αὐλοῦ καὶ παντὸς ἄλλου εὐχρήστου καὶ εὐμετακομίστου ὀργάνου. Ἡ μάθησις τῆς μουσικῆς πρέπει ν' ἀρχίζῃ ἀπὸ ἡλικίας 8 ἢ 10 ἐτῶν μέχρι τέλους τῶν σπουδῶν τοῦ Γυμνασίου, καὶ αὐτοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ νέος εὐρίσκει τερπνὴν ἀπασχόλησιν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀργίας του, καὶ ἀποφεύγει πᾶσαν συναναστροφήν ἐπιβλαβῆ. Διὰ τῆς μουσικῆς ζωογονεῖται ὁ νοῦς, πρᾶυνονται τὰ νεῦρά του, γίγνεται εὐάγωγος, συνετώτερος καὶ εὐαισθητότερος, καὶ δὲν εὐχαριστεῖται εἰς σπατάλην τοῦ καιροῦ διὰ κακῶν συναναστροφῶν καὶ διασκεδάσεων.

Ἐπὶ προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ φαίνεται ὅτι ἡ μουσικὴ ἦτο πάγκοινος, ἐπὶ δὲ τῆς ἐποχῆς τοῦ Ὀμήρου ὅτε ὁ τότε πολιτισμὸς ἦτο συνέχεια τῆς παρακμῆς Γάλλου προϊστορικοῦ πολιτισμοῦ πάντες ἦσαν μουσικοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ γεωργοὶ ἐβάδιζον ἐν ρυθμῷ μεταβαίνοντες εἰς τὰς οἰκίας των.

Οἱ ἀρχαῖοι πρόγονοι ἡμῶν, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ διδάσκαλοι τῆς φιλοσοφίας καὶ πάσης ἠθικῆς βελτιώσεως, ἐξ ἀρχαιοτάτης ἐποχῆς εἶχον περιβεβλημένην τὴν μάθησιν τῆς μουσικῆς.

Οἱ Ἀρκάδες κατ' ἀρχαῖον νόμον ἐδίδασκοντο τὴν μουσικὴν ἀπὸ ἡλικίας ἐτῶν 7 μέχρι 30. Ἐν Ἀθήναις νόμος πᾶς ἐλεύθερος πολίτης ἦτο ὑπόχρεος νὰ μανθάνῃ μουσικὴν, γράμματα καὶ γυμναστικὴν, καὶ οἱ πανάρχαιοι Κρήτες ἐμάνθανον μουσικὴν ὑποχρεωτικῶς.

ΣΤ' ΑΕΒΧΑΣΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ὅσες φορές τὰ μάτια σου ἐπέσανε σ' ἀστέρια,
ἐκεῖνα τὰ λαφείρια σου στὴ πλάσι χωρὶς ταίρια,
καὶ δάκρυ φωσφόριζε στὴ θεϊκὴ ματιά σου,
ἀπ' ἀντικρὺ τὰ μάτια μου σ' ἀστέρια τὰ δικά σου,
τόσες φορές μουρμούρισαν δακρύζω νὰ στῶ

πῶ.....

Κι' ὅσες φορές σκορποῦσες ξανάσασμα βαθειά,
τοῦ πόνου τὸ βοτάνι τῆς θλίψις τῆ μιλιά,

καὶ τὴ ψυχὴ μου ἐξοστάνεις με τὴ γλυκεῖα πνοή σου, τὰ χεῖλη μου ἀχόρταγα νὰ πλοῦνε τὸ φίλ σου, Τόσες φορές σοῦ εἶπανε, μικρή μου,

«Σ' ἀγαπῶ!»

Ὅσες βραδυὲς μ' ἐκύτταζες με μᾶτι δακρυμένο, ἀγάπη μου λουμένη σὲ ἔβρω μυρωμένο, κ' ἡ μισροβιά του μούδινε κάθε στιγμὴ καὶ νιάτα, ἀπὸ καρδιά τὰ στῆθεῖά μου γιὰ σέβανε γεμάτα τόσες φορές μουρούρισα, δακρῦζω νὰ στὸ

πῶ.....

Κι' ὅσες φορές ἐπάγωνες κανέναν νὰ μὴ μάθῃ, τὸν πόνο ποῦ μᾶς ἔλυσε πῶς ἤμαστε μονάχοι, καὶ ἡ σιωπὴ σου μούλεγε νὰ πῆξω τὴ μιλιὰ μου, ἡ λυπημένη ὄψη μου μαζὶ κ' ἡ σιγαλιά μου, τόσες φορές σοῦ εἶπανε μικρή μου,

«Σ' ἀγαπῶ!»

Ὅσες φορές περίμενες νὰ δῆς τὸν ἐρχομὸ μου, με τὴ λαχτάρᾳ τοῦ καυμοῦ ν' ἀκούσης τὸν παλμό μου, κ' ἡ σκέψις ἐπελάγωνε στὴ μοναξιά ἐκείνη, τὸ παραθύρου π' ἀκούες σιγὰ ν' ἀνοιγοκλίνῃ, τόσες φορές μουρούρισα, δακρῦζω νὰ στὸ

πῶ.....

Κι' ὅσες φορές ἐχάθηκε ὁ ὕπνος σου γειὰ μένα, αὐτὸς ποῦ σ' ἐνοῦνάρειε σὲ λούλουδ' ἀνθισμένα, καὶ ἡ ψυχὴ μου πέταξε σὲ παραδείσια μέρη, ἡ ἀγρυπνία ποῦ μετρῶγε ὄχι ὁ Θεὸς τὸ ἔβρει, τόσες φορές κ' ἐκείνη σοῦ εἶπε,

«Σ' ἀγαπῶ!»

Σῆρος 1899.

ΜΙΑΤΩΝ ΒΥΤΑΛΜΕ

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΤΑΞΕΙΔΙΟΥ

(Συνέχεια τοῦ προηγούμενου φύλλου).

Ἐναντὶ τῆς Ζημιτίας ἔχετε τὸ Σιστόβιον τῆς Βουλγαρίας καὶ οὕτω δύνασθε νὰ διατρέχητε ὀλόκληρον τὸν Δουναβίον μέχρι τῆς Βραίλας μεταβάλλοντες ἀπὸ τῆς Βουλγαρίας εἰς τὴν Ρωμανίαν καὶ τὰνὰ πάλιν, διότι ἐκάστη πόλις

τῆς Βουλγαρίας ἔχει ἐναντὶ τῆς μίαν πόλιν τῆς Ρωμανίας. Ὅστε μετὰ ἡμισίαν ὥραν εὐρισκόμεθα πάλιν εἰς τὴν Βούλγαριαν.

Τὸ Σιστόβιον εἶναι ἐπίσης μικρὰ πόλις, ὄχι τὸσον ρυθμικὴ καὶ νέα, μᾶλλον παλαιά, ἀνώμαλος καὶ ἀνατολικοῦ ρυθμοῦ, παραδόξως δὲ ὑγιεινὴ. Ἔχει καλὸν κήπον καὶ ὠραῖον σχολεῖον, ἀληθὲς κομψοτεπὲς μέγαρον, ἑτοιμάζει μᾶλλον πρὸς ἀνάκτορον ἢ ψυχαγωγικὸν ἐνδιαίτημα τῶν παιδῶν. Ἐξεργόμενοι εἰς τὴν παραλίαν ἔχ τε πρὸ ὕμων τὸ Ξενοδοχεῖον Commercial καὶ τὸ ἑστιάτοριον ἢ Βουλγαρία τοῦ ἡμετέρου φίλου καὶ συνδρομητοῦ κ. Ἀγγίλου Μανκρέλη, Μακεδῶνος καλλίστου καὶ προσηνεστάτου ἀνδρός, φιλοτίμου καὶ ἀξιολόγου οἰκογενειάρχου με ἀισθημάτων ἰντελεῶς ἑλληνικὰ καὶ πατριωτικά. Ἐμείναντες ἐν ἡμεροῦντικτον παρ' αὐτῷ καὶ ὁμολογουμένως ἠυχαριστήθημεν καὶ ἐκ τῆς εὐγενούς συμπεριφοράς του καὶ ἐκ τῆς φιλοξενίου περιποιησεως του καὶ ἐκ τῶν καλλίστων φαγητῶν του. Ἐντελής οἰκογενειακὴ ἐστία εἶναι ἐκεῖ καὶ ἀνευ αὐτοῦ τὸ Σιστόβιον διὰ τοὺς ξένους εἶναι μίαν ἀνευ φοροεπιβολῆς. Εἶτε ἡμέραν, εἶτε νύκτα εὐρίσκει τις ἐκεῖ ὅ,τι θέλει, πρόφατον, καλὸν καὶ καθαρὸν. Τὸν δε κ. Μανκρέλην εὐρίσκετε πανταχοῦ παρὲντα.

— Μὰ πότε ἐπὶ τέλους, κοιμάσθε, κ. Μανκρέλη, τὸν ἠρώτησα μετ' ἀπορίας, σὰς βλέπω πάντοτε πανταχοῦ παρόντα.

— Δύο τρεῖς ὥρας ὕπνος μὲ ἀρκεῖ, ἡ ἐργασία δὲν μ' ἀφίνει νὰ κοιμηθῶ, θέλω νὰ βλέπω τί γίνεται, διὰ νὰ μὴ παραπονείται κανεὶς, μοὶ ἀπαντᾷ μειδίῶν. Καὶ ὄντως.

Χαρακτὴρ καὶ θέλησις σιδηρὰ μὴ ἀπαντῶμενος ἢ εἰς Ἐλθνας ἐν τῇ Ἀνατολῇ καὶ δι' αὐτὸ πανταχοῦ σχεδὸν τῆς Αἰγύπτου, Τουρκίας, Βουλγαρίας καὶ Ρωμανίας βλέπετε ὁμογενεῖς διατηροῦντας τὰ Ξενοδοχεῖα καφενεῖα καὶ ἑστιάτορία.

Τῆ συνοδείᾳ τοῦ καλλίστου Κ Μισορλῆ ἐμπορομαίτου, μετέβημεν πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ κ. Βασιλείου, δυστυχῶς δὲν εὕρομεν αὐτὸν εἰς τὸ καταστήμα του, ἀπουσιάζοντα εἰς τὰ λουτρά. Ἐγνώρισάμεν ὅμως ἐκεῖ τὸν εὐγενέστατον συντροφὸν του, αὐτὸς πᾶνυ προθύμως μᾶς ἐπεριποιήθη καὶ μετὰ περισσῆς ἐτοιμοτύτητας μᾶς παρέσχε δείγματα τῆς καλλίστης αὐτοῦ ἀνατροφῆς. Εἶναι ἀξιολόγος καὶ μεμορφωμένος ἀνήρ, οὐτίνος ἡ συναστροφή εἶναι λίαν εὐχάριστος.

49 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ 19

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΙΠΠΟΥ

(Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ προηγούμενου φύλλου)

Ἀπὸ τῆς ἰδρυσεως τῆς Ἑταιρείας Jockey Club χρονολογεῖται ἡ ἱστορία τῶν ἱπποδρομικῶν ἀγῶνων ἐν Γαλλίᾳ, ἧτις ἤρξαντο σιγαλῶς καὶ ἀνεπαίδητως καὶ ἐξίκετο εἰς φοβερὸν σημεῖον πάλῃς, πείσματος καὶ ἀπωλείας χρήματος. Ἐκτοτε οἱ ἱπποδρομικοὶ ἵπποι ἀνεπτύχθησαν καὶ ἐποπλασασάθησαν, πολλοὶ δὲ ἐξ αὐτῶν ἐπεμφηθήθησαν καὶ ἐδοξάσθησαν. Οἱ δεασθητέροι τοιοῦτοι ἵπποι ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρξαν ἢ Ἐκλειψίς, ὁ Σφομαχός, ἡ Κόρη τοῦ Ἀέρος, ὁ Υπατος, ὁ Φλίγγ-Δοξομαν, τὸ Δολλάριον, ἡ Τούκα, ὁ Μανδαρίνος, ὁ Μονάρχης, ὁ Πατρίκος, ὁ Τροκαδέρος κτλ. κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Θ'

Ὁ ἵππος ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ. — Ἐξάσκησις αὐτοῦ. — Ἐπιτηδεύσεως καὶ τέχνη. — Τὸ θεάτρον. Ἰσχυρώς ὁ τῶν ἱπποδρομικῶν ἵππος δὲν θὰ μᾶς ἐγκα-

ταλείψη τοσοῦτον ταχέως, διότι διασκεδᾷζει μικροὺς καὶ μεγάλους καὶ διειμοίραζεν τὴν εὐτυχίαν του με τοὺς καμικάους, παλιάτσους καὶ τοὺς σοφοὺς κύνας. Ἰτωσ δὲ νομίζομεν, ὅτι ὁ ἵππος οὗτος οὐδέποτε θὰ καταργηθῇ ἐκ τοῦ ἱπποδρομίου.

Ἀλλὰ πόσοι ἵπποι σήμερον ἐργάζονται ἐν ἅπασι τοῖς ἱπποδρομίοις τῆς ὑψηλῆς; Οὐδὲμία στατιστικὴ ἀναφέρει τοῦτο. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι ὁ ἵππος ὑπῆρξε τὸ πρῶτον ζῶον, πρὸς τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος ἀπετάνθη ἵνα δείξῃ ἀσκητικὰ παίγνια τοῖς ὁμοίοις του. Τὰ πρῶτα ἱπποδρόμια πολὺ διέφερον τῶν συγχρόνων. Ἐκεῖνα ἦσαν ἄγρια, τὰ ἰδικά μας εἶναι ἰντελεῶς ἡμέρα.

Τῷ 1780 πρῶτος εἰς Ἀγγλοσ ὀνομαζόμενος Ἀστλεῦ κατασκεύασεν εἰς Παρισίους εἶδος αἰθούσης κυκλικῆς, ἔπου ἐκάμισεν εἰς ἐπίδειξιν ἵππων ἐξησκημένους, κύνας σοφοὺς καὶ ἄλλα ζῶα. Τὸ κυριώτερον ὅμως τὸ ὁποῖον παρουσίασεν εἰς τὸ κοινόν ἦτο εἰς πῆλκος, ὃν ἐκάλεε στρατηγὸν Ζακό. Μετὰ τοῦτο ἕτερος Ἰταλός, ὁ Φρανκόνος παρουσίασεν ἔλαφον καλοῦμένην Κοκὸ καὶ εἶτα ἄλλοι τὸν ἐλέφαντα Μπαμπά. Ὁ ἵππος ἐν τούτοις ἐν τοῖς ἱπποδρομίοις ὑπῆρξε καὶ ὑφίσταται ἔτι τὸ ὄρον καὶ ἀπαραίτητον πρῶτον τῆς σκηνῆς.

Ὁ ἵππος εἰς τὸ ἐλάχιστον σημεῖον τοῦ κυρίου του ἐγείρει τὸν πόδα, γονυπετεῖ, προσποιεῖται τὸν νεκρόν, ἀναζητεῖ τὸ κρυβὲν ρινόμακτρον, τὸ κοιλεῖ εἰς τὸν κύριόν του, ἀριθμεῖ μέχρι τοῦ κρημοῦ δέκα, ἐπιτελεῖ ἕτερα διασκεδαστικά καὶ

Ἀνελλθόντες εἶτα εἰς τὴν ἄνω πόλιν ἐπεσεκρήθημεν τὸν κ. Θεοχ. Βαριάδην τὸν τέταρτον ὑπάρχοντα ὁμογενῆ ἰνταῦθα. Ὁ κ. Βαριάδης κατάγεται ἐκ Σύρου, ἐμπορεύθη ἐπὶ τινα ἐτῆ εἰς Κωνσταντινουπόλιν καὶ ἀπὸ δεκαπενταετίας εὐρίσκειται ἐνταῦθα διατηρῶν καλλίστον καὶ ὠραῖον ἐμποροπρακτικὸν καὶ ἐτοιμῶν ἰνδυμάτων κατάστημα.

— Θέλω νὰ φύγω πλέον ἀπ' ἐδῶ κ. Πρίντζη, μοὶ ἔλεγε μετὰ λύπης, ἀλλὰ δὲν δύναμαι, ἔχω νὰ λάβω τριάκοντα χιλιάδας φρόγκα βερσεῖδια καὶ πῶς νὰ ξεπερῶσω δὲν εὐρίσκω τὸν τρόπον. Ἔχετε εἰς τὰς Ἀθήνας τοιαῦτα καταστήματα, ἐργάζονται ἱκανοποιητικῶς;

— Βεβαίως ἔχουν ἀρκετὰ, ἀλλὰ βερσεῖδια ὄχι.

— Ἐν τοιοῦτον κατάστημα θὰ ἐργάζεσθε καλῶς ἐκεῖ;

— Ὑποθέτω, διότι βλέπω μεταχειριζέσθε καλὰ ὑφάσματα διὰ τὰ ἔτομα ἰνδύματα ἰδῶ, ἐνῶ ἐκεῖ μεταχειρίζονται κατωτέρας ποιότητος.

Ἄχ πόσον ἤθελον νὰ ἐρευγὼν ἀπὸ τὸν τόπον τοῦτον, τὸν ἕπειον ἱεραρῆρον πλέον.

Εὐχομαι κύριε Βαριάδῃ νὰ σὰς ἴδωμεν ταχέως εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ ἀποχαιρέτισαντες τοὺς καλοὺς καὶ εὐγενεῖς ἐνταῦθα ὁμογενεῖς μας τούτους ἀπῆλθονμεν περὶ τὴν μεσημβρίαν διὰ τὸν ἀτμοπλοῖον εἰς Γιούργεβον καὶ Ρουχτοούκιον, τὰς δύο ὄντως ὠραιότατας καὶ ἀπέναντι ἀλλήλων κειμένας Ρωμυνο-βουλγαρικὰς ταῦτας πόλεις.

Τὸ Ρουχτοούκιον καὶ Γιούργεβον περιεγράψαμεν καὶ ἄλλοτε λεπτομερῶς μετὰ τῶν εὐρισκόμενων ἐκεῖς ὁμογενῶν μας κατὰ τὴν πρώτην μετάβασίν μας. Ἄλλὰ τί διαφορά ἀπὸ διετίας! Κατάπτωσις ἐλασινῆ ὑφ' ὄλας τὰς ἐπόψεις. Οἰκονομικὴ κρίσις ὑπάτης συμφοράς. Πάντες παραπονούνται καὶ κλαίονται, τὸ χρῆμα σπανίζει, μερικοὶ ἐφυγαν ἢ ἄλλοι ἐτοιμάζονται ν' ἀποδημήσουν. Ἐνταῦθα ἠσθάνθη τὸ μέγεθος τῆς ζημίας καὶ τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων τῶν ὁμογενῶν μας. Τοὺς ἐλυπήθη δὲ σφόδρα καὶ εἶθε ν' ἀναλάβουν πάντες ταχέως, διότι εἶναι χρήσιμοι παράγοντες καὶ δι' ἑαυτοὺς καὶ διὰ σύμπαντα τὸν Ἑλληνισμόν. Ἐπειδὴ δὲ ἱβιαζόμεθα νὰ μεταβῶμεν ἐντὺθεν εἰς Βραίλαν καὶ Γαλάζιον ἐπεσεκρήθημεν ὀλίγους ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας, ἐν Γιούργεβῳ τὸν κ. Θ. Κροκόδηλον καταστηματαρχὴν παρὰ τὴν παραλίαν, καλλίστον πατριώτην, τὸν κ. Λ. Λαπόντην κτηματίαν καὶ ἐδωδιμοπῶλῃν ἐπίσης καλὸν καὶ εὐγενέστα-

τὸν ὁμογενῆ με φιλόμουσα αἰσθηματα τὸν Κ. Ἰωαννίδην, παντοπόλῃν καὶ οἰνέμπορον, φιλομουσώτατον καὶ γενναῖον αἰσθημάτων πατριώτην, τὸν παλαιὸν φίλον κ. Ζαυιάδην, περιποιητικώτατον καὶ καλλίστον σύζυγον, ὅστις μετὰ τῆς χαριτοθύτου συζύγου του προσκαλέσαντίς με ἐπιμῶνος εἰς γεῦμα, ὀλίγον ἔλειψε νὰ με ἀφήσῃ τὸ ἀτμόπλοιον καὶ με τὰς πολλὰς τῶν φιλοφρονήσεως καὶ τὸ ἀέχεις καίρον» νὰ λησμονῆσω τὸ ταξεῖδιόν μου. Ἐν Ρουχτοούκιῳ δὲ εἶδον τὸν κ. Μπέμπην καλλίστον καὶ ἀκραιφνῶν αἰσθημάτων πατριώτην καὶ πολυτίμον φίλον, ὅστις μετὰ τῶν ἀξιολόγων καὶ λαμπρῶν αὐτοῦ ἀδελφῶν ἀποτελεῖ τὴν κορωνίδα τῶν ὁμογενῶν μας ἐκεῖ. Διατηροῦσι δὲ συνεργαζόμενοι τὸ μεγαλεῖτερον κατάστημα ἀλευροποιίας. Τὸν κ. Φαλιτίδην, παλαιὸν μου ἐπίσης φίλον καὶ ξεναγωγόν μου καὶ συγγενῆ καὶ ἀδελφόν, ὅστις ὁσάκις μεταβαίνω ἐκεῖ δὲν ἐννοσὶ νὰ μ' ἀφήσῃ μόνον, τὸ δ' ἐσπέρας ὁμοῦ νὰ διασκεδάσωμεν οἶκι μετὰ καλλίστης συναναστροφῆς τῆς ἀξιολογωτάτης καὶ ἀγαθωτάτης αὐτοῦ συζύγου καὶ τῆς ἀριστα μεμορφωμένης γυναικαδέλφου του Δεσποινίδος Δεσποίνης, πατριωτισῶν μου, ἢ νὰ ἐξέλθωμεν ὁμοῦ εἰς περίπατον ἢ νὰ μεταβῶμεν εἰς τὸ θεάτρον, ἂν ὑπάρχῃ αὐὸ εἰς τὰς πόλεις ταῦτας λειτουργοῦν διαβατικοὶ θίασοι ἰδίως ἑλληνικοὶ ἢ ἰταλο-ἑλληνικοὶ ἢ ἑλληνο-τουρκικοὶ. Ἐφέτος ὑπῆρχεν ἐκεῖ εἰς θίασος ἑλληνο-ἰταλο-τουρκικός, ὅστις παρίστανε κομψοδίας καὶ παντομίμας με ἄσματα εἰς τὰ διαλείμματα καὶ προσείλκυε τὸν καλλίτερον κόσμον ὡς ἐκ τῆς εὐθυμίας ἦν οἰεῖται τοῖς ἀκροαταῖς του. Μετέβημεν ἐν ἑσπέρας ἐκεῖ, ὅτε ἡ κυρία Φαλιτίδου μοὶ λέγει:

— Παρατήρησατε, κύριε Πρίντζη ὅλα αἱ ἑλληνικαὶ οἰκογενεῖαι εὐρίσκονται καὶ ἡ καλεῖτέρα τάξις τῶν Βουλγάρων ὅστε μὴ μᾶς κατηγορήσετε, ὅτι ἐρχόμεθα ἰδῶ.

Καὶ ὄντως εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν εὐρίσκοντο αἱ οἰκογενεῖαι τῶν κ. Παπαμανώλη, Μπέμπη καὶ Κουρδογλου ὁ πρόξενος κ. Καψαμπέλης μετὰ τοῦ γραμματέως του, οἱ κύριοι Γ. Λογοθέτης, Ν. Μανδακάκης, Θ. Θωμάδης, Ἰω. Ἀποστολίδης κτλ ὡς καὶ πολλοὶ ἀνώτεροι Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ πολλοὶ ἄλλοι με τὰς οἰκογενεῖαις των. Ἡ δὲ παράστασις ἦτο ἀρκετὰ θυμηδὴς καὶ διασκεδαστικὴ καὶ ἐγελάσαμεν οὐκ ὀλίγον.

Τὸ Ρουχτοούκιον ἦδη ἀπέκτισε καὶ καλὸν πρόξενον εἰς τὸ ἄτομον τοῦ κ. Καψαμπέλη καὶ οὐδεὶς πλέον παραπονεῖ-

πνευματώδη παίγνια καὶ ἄλλα πολλά. Τὸ δὲ ὠραιότερον καὶ σπουδαιότερον εἶναι, ὁπότεν ἐπὶ ὠραίου τοιοῦτου ἱπποδρομικοῦ ἵππου ἱππεὺς κομψοτεπὲς κόρη καὶ ὑπερφηρῶς τρέχη γύρωθεν τῆς σκηνῆς ὡς καὶ ὁπότεν ἐπὶ συμπλέγματος ἵππων ἐκτελοῦσι διάφορα σχοινοβατικά καὶ γυμναστικά παίγνια διάφορα ποῖδες καὶ κορασίαι.

Τὰ ὠραιότερα ἱπποδρόμια ἐγένοντο εἰς Παρισίους καὶ διετρίξαν τὰς σπουδαιότερας πόλεις τῆς ὑψηλῆς, ὅπου ἐκέρδισαν μυθῶδη πλοῦτη ὡς τοιαῦτα ὑπῆρξαν τῆς οἰκογενείας Ρένε, Ρενσῆ κτλ. Ἐσχάτως δὲ ὁ Βάρνομ τῆς Ἀμερικῆς ἐγένετο ἐκατομμυριούχος.

Πῶς γυμνάζονται οἱ τοιοῦτοι ἵπποι. Ὁ μέγας διδάσκαλος Λουαγιαλ λέγει, ὅτι διὰ τοῦ μαστιγίου καὶ τοῦ κάρρορου καταρθούται τὸ πᾶν. Ὁ ἵππος εἶναι τὸ βλακωδέστερον ζῶον τῆς γῆς, ἀλλὰ κέρηται μνημονικόν. Πρέπει λοιπόν, ὁπότεν ὁ ἵππος ἀνθίσταται νὰ τὸν μαστιγώνητε καὶ ὁπότεν ὑπακούῃ νὰ τῷ δίδετε κάρροτα νὰ τρώγῃ. Τὸ μνημονικόν του συντελεῖ οὕτω εἰς τὴν ἐκμάθησιν ἰδοὺ λέγει ὁ Λουαγιαλ τὸ μυστικόν τῆς μαθήσεως. Ἡ ἐκγύμνασις ὅμως δίδει νὰ γίνεσθε ἀπὸ τοῦ πέμπτου μέχρι τοῦ ἑβδόμου ἔτους τῆς ἡλικίας του.

Ὁ τρόπος τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἵππου γίνεται ὡς ἐξῆς. Διὰ νὰ πηδήσῃ ἐμπόδιόν τι. Διὰ τῆς φωνῆς καὶ τῆς κινήσεως τῆς χειρὸς ἐνθαρρύνουσιν αὐτὸν καὶ ἂν μὲν ἀρνεῖται εἰς ἐνέργειαν τὸ μαστιγιόν, εἰάν πηδήσῃ τῷ προσφέρουν τὰ

κάρροτα, τὰ ὁποῖα τρώγει μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως.

Διὰ ν' ἀνοίξῃ κιβωτίδιον καὶ λάβῃ διὰ τῶν ὀδόντων του τὸ ρινόμακτρον ἢ ἄλλο ἀντικείμενον, τῷ δεικνύουσι κατὰ πρῶτον ἐν ἄλλο κιβωτίδιον, περιέχον τὰ ἀγαπητὰ του καρρότα. Πλησιάζουσι τὸν ἵππον ἐκεῖ, τὸν βοηθοῦν ν' ἀνοίξῃ διὰ τῆς ρινὸς του τὸ κιβώτιον καὶ εἶτα τὸν ἀφίνουσι νὰ τὰ φάγῃ. Τὰ λοιπὰ ἐνοοῦνται κ' ἐργάζονται ἀφ' ἑαυτοῦ. Ἡ ἐξάσκησις γίνεται βαθμηδὸν καὶ μὴ ὑπόμονῃ. Ὁ φόβος ἀφ' ἐνός καὶ ἡ μνήμη ἀφ' ἑτέρου συντελοῦν εἰς τὴν ἐκμάθησιν. Καλῶς ἐξησκημένοι καὶ ὠραῖοι ἵπποι με ὠραῖον ἀνάστημα καὶ καλὴν στάσιν προξενοῦσι μεγάλην εὐχαρίστησιν τοῖς θεαταῖς εἰς τὰ ἱπποδρόμια. Ὅπως δὲ ταῦτα γίνονται σήμερον συρρίει τόσος πολὺς κόσμος, ὅστε εἶναι τὰ μόνα θέατρα, τὰ ὁποῖα καλῶς ἱκανοποιούνται.

Ἡ Κορβιλία Λόγιο ὑπῆρξεν ἡ πρώτη γυνὴ ἡ ἱππεύσασα ἐν τοῖς ἱπποδρομίοις. Πρὸ αὐτῆς μόνον ἄνδρες ἐφαίνοντο. Τῷ δὲ 1845 ἡ φήμη τῆς διεδόθη καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην. Ἐλασκόμενῃ δὲ περὶ τὸ τέλος τοῦ σταδίου τῆς ὑπὸ παραδόξου φιλαρσεακείας, ἀφῆκε τὴν κλασικὴν τῆς ἀμαζώνος ἐνδυμασίαν καὶ περιεβλήθη ἑλληνικὴν τοιαύτην. Μετ' αὐτὴν ἀνεφάνθησαν ἡ Παυλίνα Κουζέν, ἡ περιφημοῦς ἱππεύτρια, εἰσα δὲ ἡ Δέλην Δρουίν καὶ ἡ Αἰμιλία Λασσέ, ἧτις ἐφονεύθη ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ τῶν Παρισίων ὑπὸ ἰδιοτρόπου ἵππου, ἡ ἀδελφὴ ταύτης Κλοτίλδη, ἡ συζευχθεῖσα τὸν πρίγκιπα Δὲ Ρέις, ἡ κόμησση Γκίκα, ἡ φονεύσασα ἐπίσης ἐν τῷ ἵππο-

ται. Ευγενής, προσηκής, δημοτικός και αξιοπρεπής, πεπει-
δευμένος και γλωσσομαθής είναι το σέμνωμα της κοινότητος
μας ένταύθα και εϊθε ή Κυβέρνησις πάντοτε τούτους να
τοποθετή εις τὰ μέρη ταύτα.

Πρό μηνός είχε συμβή έν Ρουχτσουκίφ πύρκαϊά άπογεφρώ-
σασα τὸ κατάστημα του κ. Μανδαλάκη και τήν οικίαν έν
ή κατώκει ο κ. Κούρδογλου έν τή κεντρικωτέρα και έμπο-
ρικωτέρα ιδίω της πόλεως άποζημιωθείς εύτυχώς δεάντως.
Τήν έπαύριον έπισκέφθη τήν οικογένειαν του συνδρομητου
μου κ. Κούρδογλου ήτις ήτοιμάζετο ν' άπέλθη και έγκατα-
σταθῆ εις Κρήτην. Εύρον ο' εκεί άπροσδοκίτως ευχάριστον
συντροφίαν και όμογενείς άνεπτυγμένους. "Ητοι τον κύριον
και τήν κυρίαν Κούρδογλου μετά της δεσποινίδος θυγατρός
των Δικατερίνης και της δεσποινίδος Εύθαλας Κεσμίδου, ευ-
φειστάτης νέας εκ Φιλίππουπόλεως. "Ησαν δ' ευχαριστη-
μένοι ότι τοις ιδίοις μετά τήν πυρκαϊάν ευκαιρία να έπα-
νέλθωιν εις τήν πατρίδα των και διότι αυτή πλέον είχε
ελευθερωθῆ και διότι αι εργασίαι του κ. Κούρδογλου έν Βουλ-
γαρία δέν εβανον πλέον τσοσούτον καλώς. Μόνον δε ή δε-
σποινίς Δικατερίνη έλυπείτο έγκαταλείπουσα πόλιν, ήν είχε
τόσον πολυ συνιθίσει και μεθ' ής παιδιόθεν συνεδέετο με τό-
σας αναμνήσεις. "Η κυρία Κούρδογλου ευφυής και ώραία έτι
γυνή, άναστήματος μεγαλοπρεπούς και κανονικού, με όφ-
θαλμούς ζωήρους και άπαστράπτοντας εκ της άμέσου αντι-
λήψεως των πραγμάτων και πάντοτε έτοιμοπρόθυμος εις τας
άπαντήσεις, είναι τύπος ώραίας άνδαλουσίας γυναικός, ήν
ό χρόνος δέν καταβάλλει, αι δε κοσμικαι περιπέτειαι ούδό-
λιως ούσιωδώς επηρεάζουσι.

— Και είθε ευχαριστημένη, τήν ήρώτησα, διότι έγκα-
ταλείπετε τήν Βουλγαρίαν ή διότι μεταβαίνετε εις τήν
Κρήτην;

— Ούτε τὸ έν ούτε τὸ άλλο τόσο, μοι άπαντᾶ έτοιμώς
δσον διότι άλλάσω διαμονήν και μοι δίδεται ευκαιρία να
ταξιδεύσω.

Σημείον ελευθερίας καρδιάς τύπου, όστις ζυγόν δέν υπο-
φέρει.

— Και σεις δεσποινίς Δικατερίνη;

— Θα έπροτιμῶν κύριε Πρίντζη, να έμεινον εδώ, όπου
έσυνειθίσα, εις τόπον όπου γνωρίζω ή εις μέρος, τὸ όποιον
δέν είδον ακόμη τί είναι.

Σημείον καρδιάς προτιμώσεως τὸ ασφαλές τὸ άμφιβόλου.

— Και σεις δεσποινίς Εύθαλία τί προτιμάτε;
— "Α, εγὼ προτιμῶ τήν Φιλίππουπολιν από κάθε άλλο
μέρος. Λυπούμαι δε μόνον όπου άναχωροῦν αι φίλαι μου και
μ' άφίνουιν μόνων.

Σημείον καρδιάς γενναιοψύχου και φιλανθρωπού.

— Και σεις, κύριε Κούρδογλου; ή σειρά σας.

— "Α, μα Κύριε Πρίντζη, μάς εξομολογείτε, βλέπω,
μάς λέγει ενεργόμενος μετά χαράς και γελῶν, θέλετε και
καλά να σᾶς είπωμεν τας άντιπαθείας μας και συμπα-
θείας μας.

— Ναί άδελφέ, θέλω να είδω τί και πῶς είθε ευχαρι-
στημένοι.

— Να σου 'πῶ, εγὼ αγαπῶ τήν πατρίδα μου και τήν
εργασίαν. Δέν βλέπω τήν ώραν να ύπάγωμεν εκεί, διότι εις
τήν Κρήτην είναι δουλειά.

— "Αμ' σεις, τί προτιμάτε, μ' ήρωτᾶ τότε ή κυρία Κούρ-
δογλου, κ. Πρίντζη, τήν πατρίδα ή τὰ ξένα;

— Εγὼ αγαπῶ να ταξιδεύω, τῆ άπάντησα και να βλέ-
πω και να μανθάνω.

— Τὸ ώραιότερον πρᾶγμα αγαπάτε σεις.

Τὸ έσπέρας εφάγαμ' μετά της οικογενείας Ψαλτίδου
παρά τήν ακτήν του Δουνάβεως επί του εζόστου του καφε-
στιατορίου του κ. Εύαγ. Βενίδου, όστις ήδη έχει και μικρόν
ατμόπλοτον εκτελοῦν άποκλειστικώς τήν γραμμήν Ρουχ-
τσουκίου—Γιουργίβου. "Η γραμμή αυτή είναι τσοσούτον
διαβατική, ώστε δύο ατμόπλοια ανά δίωρον διάστημα,
έν ρωμανικόν και έν ελληνικόν εκτελοῦσι τὰ πορθμεία.
"Ο κ. Βεκίδης παχύσαρκος και εύφραδής άνήρ ήτο πα-
ρών ως και ο κ. Εύσταθιάδης, κοινός φίλος και ένῶ έτρώ-
γομεν έχοντες πρό ήμῶν τὸ ώραιον θέαμα του Δουνάβεως, ο
κ. Ψαλτίδης εκτάκτου ζωηρότητος και εύθυμίας, τὸ έσπέ-
ρας εκείνο ήθελε και καλά να μάς άπασχολῆ εις ρωμαντι-
κάς και πλατωνικάς συζητήσεις περι της θεωρίας του κρι-
νεῖν και σκέπτεσθαι κατ' ούσας και τύπους, του γράφειν
και άντιλαμβάνεσθαι, του διατυπεῖν και εκφέρεισθαι τας έν-
τυπώσεις και του διαβουκολεῖν και φαντάζεσθαι τας ιδέας, έως
δτου ή καλή κυρία του μάς έσωσεν εκ της πλημμυρολογίας
του ταύτης δούσα εύθῆ τέρμα εις τήν άτελεύτητον συζήτησιν,
ειπούσα:

— Μά, Παναγιώτη, δεν άφίνεις τον κ. Πρίντζη να φά-
γη όπου έχει τόσαν όρεξιν και συ τον εζάλισας;

δρομῆς υπό του Ίππου αυτής Σουλτάνου, ή "Αννα Φελή,
"Ελθίρα Γουρα κτλ. "Εκτοτε πόσους δέν είδομεν Ίππους χο-
ρευόντας τὸ βάλε ή τήν πόλκαν, ίσταμένους επί ενός πο-
δός, άνορθωμένους ή καθήμενους, βαδίζοντας όπισθοδρομι-
κάς, διασταυρούοντας τούς πόδας, συστρεφόμενους κτλ. "Εδῶ
δ του ίπποδρομιου Ίππος παίζει δόμινο, δεικνύει τὸ συμπαθέ-
στερον πρόσωπον μάς συναναστροφῆς, πηδᾶ κανονικώς και
διέρχεται διά μέσου χαρτίων στεφάνων, ρυθμίζει τὸ βάδι-
σμά του κατά τον χρόνον της μουσικής, εισέρχεται έντός του
ύδατος και διέρχεται άφρόδως διά μέσου των φλογῶν κτλ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ.

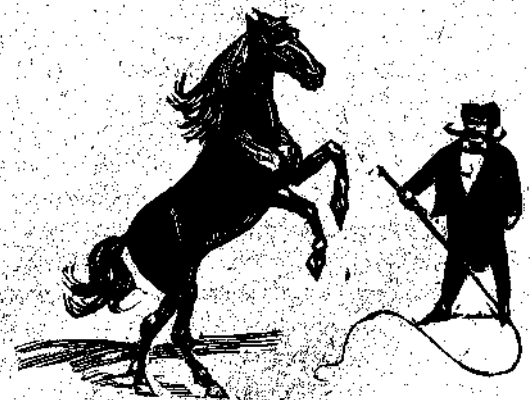
Συγχροτος κατάστασις. — "Ιπποφαγία. — "Οπως ο βοῦς. —
Τελική λέξις.

Πολλοί έγραψαν λίαν ευνοϊκάς περι Ίππων και δικαίως
αφιέρωσαν ολοκληρούς σελίδας περι αυτού και της καταγω-
γής του, εἰς τὰ μέλλον του και τὸ τέλος του φεῦ! ού-
ρεις προΐδεν. "Ο άριστοτέλης, ο Δινίε, ο Βυρρών, ο Δαρ-
βῶως κτλ. οὐδέν περι τούτου αναφέρουσι.

Άλλά τί θα γίνη ή Ίππος, εάν δέν σύρη πλέον τας άμά-
ξας; — Θα τὸν τρώγομεν. Δέν υπάρχει άλλη λύσις. Και
διὰτί να μὴ τὸν τρώγομεν, όπως τὸν βοῦν; Πρό πεντη-
κονταετία εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τούτο, αλλά δέν εἰλύθησάτε.

Και μήπως οί πρώτοι άνθρωποι δέν έτρωγον τούς Ίππους;
"Εν "Ασίᾳ, πρό αἰώνων έτι, τὸ Ίππειον κρέας άνεζητείτο
υπό των ταρταρικῶν φυλῶν.

Οί πρώτοι πάσι της ρωμαϊκής εκκλησίας άπηγόρευσαν
τήν χρῆσιν του Ίππου διά λόγους ίδιως πολιτικῆς οικονομίας.
"Ο Ίππος έδει να χρησιμεύσῃ εις τήν οικιακήν χρῆσιν και

Κεφάλαιον Γ. του Ίππου

εις τήν καθαράς παιδαγωγικήν και πολιτικήν ταύτην άπαγό-
ρευσιν ή ίπποφαγία εζηλείθη επί δεκαπέντε αἰώνας από
της Εύρώπης. "Ο δέ Γρηγόριος ο Γ'. έν τινι αυτού προς τόν

Τήν έπαύριον προίαν έπιβάς μετά του Τάκη, όστις δέν
έβλεπε τήν ώραν να πλεύσωμεν τον Δουναβιν, επί του δια
Βραίλαν άναχωροῦντος άστριακού θαλαμηγού, άπήλθομεν
δι' "Ολτένιτσαν, όπου έφθάσαμεν τὸ έσπέρας, και παροικεί-
ναντες ένταύθα επί έν ήμερονύκτιον, έπισκέφθημεν τούς όλι-
γους συνδρομητάς μας έν οίς τούς άξιολόγους κυρίους Ν.
Ζαβόν, Α. Προσαλέντην, Γ. Σταμελάτον και Ν. Θεόδω-
ρου και προς τὸ έσπέρας άνεχωρήσαμεν διά Βραίλαν.

("Επεται συνέχεια)

ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΛΦΟΥ κ. ΠΥΡΑΣ

"Ο γηραιός "Ασκληπιάδης κ. Ι. Π. Πύρας άπηθύθη
τόν έξῆς συγκινητικόν άποχαιρετισμόν προς τούς συνδρο-
μητάς αυτού.

»Ληξάσης της εκτυπώσεως του πίνακος όλων των περι-
εχομένων έν τοις έμοις συγγράμμασι, λήγει και ή επί
είκοσι και έν έτη διαρκέσασα δημοσίευσιν του κοινοφελούς
«Φοίβου» μετά του «Παραφοίβου» και του «'Ηλίου».
"Ελθόν γάρ τὸ άπόφευκτον γήρας καταργεί πᾶσαν σωμα-
τικήν εργασίαν. Τὸ γάρ σῶμα παρέχει τῷ νῦ τὰ όργα-
να της ενεργείας.

"Επί ήμισιον αἰῶνα και πέντε έτη, άφ' ής εληξάν αι
οπουδαί μου, ειργάσθην έν τῆ ώραία και εύρυχωρῶ ιατρι-
κή έπιστήμη, καλιεργῶν ταύτην άδολαίπτως, συγγράφων
και διδάσκων, ίνα τῆ φίλη Πατρίδι συνεισφέρω καγῶ τὸ
κατὰ δύναμιν κατὰ τε τήν έπιστημονικήν, και πολιτικήν
βελτιώσιν της πατρίδος.

"Εκοπίασα και ειργάσθην πολυ, επάλαισα κατὰ των κοι-
νωνικῶν υποθέσεων και περιπετειῶν, διηλθον πάσας τας
κοινωνικάς ύπηρεσίας, ενίκησα και άφικόμεν εις τὸ πέρας
του σκοπού μου, διάγων νῦν άταράχως υλικῶς και ήθι-
κῶς, οὐδενί χρεωσῶν οὐδέν χρηματικόν. "Ο,τι απέκτησα
άνηκει τῆ εργασίᾳ μου, οὐδέν εκ πατρός, ούτε κληρονο-
μίας έσχον. Παρέσχον δε πολλοίς πολλαγοῦ πολλά των
εμῶν χάριν ευεργεσίας και πατριωτισμοῦ προς τὸ καλόν».

Εἶν μοι τὸ έμὸν τέλος άνώδυνον και άτάρα-
χον».

Εἰς τούς συνδρομητάς τούτους θ' άποστέλληται από
σήμερον δωρεάν τὸ Δελτίον μέχρι τέλους του Δ' έτους
αυτοῦ. Οί επιθυμοῦντες προηγούμενα τεύχη ή τόμους
άπευθυνθήτωσαν εις τήν Διευθυνσί μου Δελτίου της
Βιομ. και "Εμπορ. "Ακαδημίας "Αθῆναι, (πλατ. Κάνιγ-
γος).

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

"Η αγαθοποιία και ή ευεργεσία είναι θεία δωρή-
ματα.

Οί αγαθοποιοί και ευεργεταί δέν γίνονται αλλά
γεννῶνται.

Τας κοινωνίας βελτιώνουν οὐχι οί άνθρωποι
αλλά οί θεοί.

"Η αγαθοποιία και ή ευεργεσία αποβλέπουσιν εις
πολλούς ανθρώπους.

"Η ελεημοσύνη είναι υλικόν καλόν και παρέρχε-
ται, ή αγαθοποιία μένει.

"Ο ελεήμων δέν είναι αγαθοποιός.

"Ο,τι μένει και δέν λησμονεῖται είναι άθάνατον.

Οί "Αρχαίοι δέν θεώρουν τήν ελεημοσύνην ως
σημαντικήν άρετήν.

"Ο "Ιησους Χριστός έδίδαξε τήν ελεημοσύνην
ως ανθρώπινον καθήκον ως θεϊαν έντολήν.

Βονιράτιον έπιστολή του, ίπέτασε αυτῷ να έπιβάλλῃ αυ-
στηράν τιμωρίαν εις πάντας τούς τρώγοντας Ίππειον κρέας.

Τῷ 1856, ο "Ισίδωρος Geofroy-Saint-Hilaire εξείδωκε
βιβλόν, δι' οῦ προσπαθεῖ να έρη τήν δεισδαιμονίαν ταύ-
την. Φαίνεται όμως, ότι ή ιδέα αυτή τελεσφορεῖ καθόσον ή
ίπποφαγία εισεχώρησεν ήδη πρό πολλοῦ έν Γαλλία άφου έγε-
νετο άρχῆ εις Γερμανίαν και Αύστρίαν. Οί "Αγγλοι μετ'
οῦ πολυ δέν θα λέγωσι μόνον μπριστεκ, αλλά και χορστεκ
(horsesteak). «Δέν είναι άδικον, έλεγεν ο Saint-Hilaire
τῷ 1840, να χάνῃ ή Γαλλία εκατομμύρια χιλιογράμμων
καλού κρέατος, ενῶ εκατομμύρια ανθρώπων στερούνται αυ-
του και πεινῶσι;

"Ο Ίππος διά να τρώγεται, πρέπει ως ο βοῦς να μὴ έρ-
γάζεται ίνα μὴ κοπιάζῃ και τότε τὸ κρέας του καθίσταται
παχῦ και υόστιμον. Άλλά τί γίνεται με τας θρησκείας όπου
έλλαι μεν άπαγορεύουσι τὸ βοῖον και έλλαι τὸ Ίππειον
κρέας; Μήπως έτι οί Ρῶσοι δέν άπορνούουσι τὸν λαγῶ-
ν; Οί δε Τουρκοί, "Αραβες, Πέρσαι, δέν τρώγουσι τὸν χοῖ-
ρον. "Ο Μωάμεθ, άπηγόρευε τούτο, διότι και ο Μωῦσης δέν
τὸ έπίτρεπεν, επειδή επισφείρει τήν λέπραν.

Τὸ αυτοκίνητον καταργεῖ όλονέν τήν χρῆσιν του Ίππου,
και ο άνθρωπος θ' αναγκασθῆ άκων να χρησιμοποιεῖσῃ αυ-
τόν εις τήν τροφήν του, άφου και ή έπιστήμη συνίσταται τὸ
Ίππειον κρέας ως θρεπτικώτερον του βοείου. "Απεδείχθη δε
ότι τρεῖς Ίπποι 100 χιλιογρ. βάρους, παρέχουσι 55 κοιλὰ

καθαροῦ κρέατος, ενῶ ο βοῦς δίδει μόνον 52.

Εἰς τήν Γαλλίαν από της εισαγωγῆς του χριστιανισμοῦ
μέχρι των πρώτων χρόνων του δεκάτου ίγγάτου αἰῶνος δέν

Τὰ καρρῶτα του Ίππου

εφαγον σχεδόν Ίππειον κρέας. Κατὰ δε τον Κριμαϊκόν πόλε-
μον ως και επί Ναπολέοντος κατὰ τήν έκστρατεϊαν έπίσης

ΟΦΕΛΙΜΟΙ ΓΝΩΣΕΙΣ

Ο αριθμός 9 το κάλα

Μεγάλην σημασίαν είχε το κάλα δ' αριθμός οστος. Ο έν Τρωάδι λοιμίδι διήρκεσεν 9 ημέρας. Αί Μούσαι ήσαν 9.

Η Αητώ ωδώνεν 9 ημέρας όπως τάξη τον Φοίβον Απόλλωνα. Αί δε θεαί έτασαν περιδέραιον χρυσοῦν 9 πήχων τῆ Ιριδι ένα φέρη την Εύληθιαν να ελευθερώση την Αητώ.

Μυθολογική αλληγορία

Η Φοίβη ήτο τιτανίς. Αυτή εγέννησε την Αητώ (τό σκότος) Η Αητώ εγέννησε δύο τέκνα, τον Απολλωνα (τό φως) και την Αρτεμιν την (νύκτα) όπερ έκράτει εις τας αρχάλας της. Ο Απολλων εκλείτο και Φοίβος, όταν άνιέλλε και ελίγετο Φοίβος Απολλων, όστις ήτο διδάσκαλος της μουσικής και των ενέντα Μουσών αι όποιαι υποδεικνύουσι τον πολιτισμόν. Ο Φοίβος Απολλων ήτο διδάσκαλος της Ιατρικής και μέγας Ιατρός, έώζων τοις νοσοῦντας εκ του θανάτου. Διά τουτο δ Απολλων ήτον δ πατήρ της υγείας, ελίγετο και παιήων, άκίστωρ, ούλιος, αλεξίκακος κτλ.

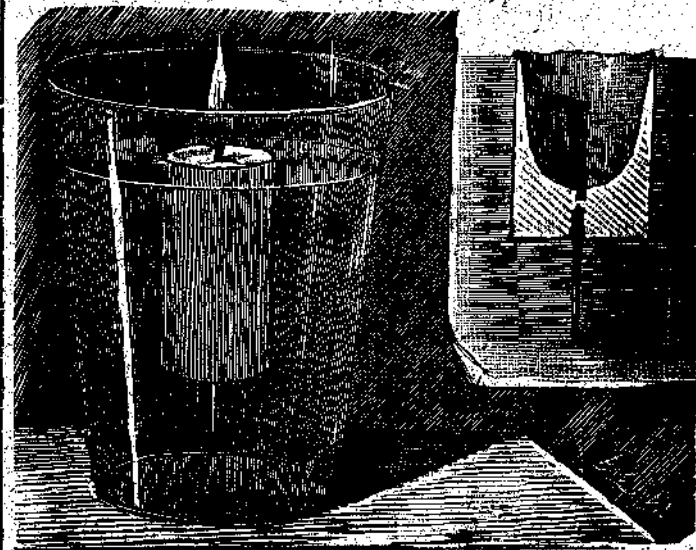
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΠΑΙΓΝΙΟΝ

Η ΠΑΡΑΔΟΞΟΣ ΚΑΝΔΗΛΑ

Απλούστατον, ώραϊον, και πρωτοφανές το πείραμα τουτο. Λάβετε έν τεμάχιον κηρίου (οσαρματοσέτου) και καρφώσατε κάτωθι αυτού καρφίον τσοούτου βάρους, όσον απαιτείται διά να κρατηθῆ πλέον έν τῷ ύδατι τό κηρίον, και μόλις να έξέχη έν τῇ έπιφάνεια του ύδατος ή άνωτέρω άκρά του κηρίου ως εμφαίνεται έν τῷ παρακειμένῳ σχήματι.

Ηδη άναπτέτε την θρυαλίδα και στοιχηματίσατε μετά φίλου σας, ότι θα καθ' ελόκληρον τό κηρίον ως έχει έν τῷ μέσω τῷ ύδατος.

Και όντως παρά την παρουσιαζομένην κατά πρώτον παραδοξότητα αυτού είναι φυσικότατον, ότι έφ' όσον τό κηρίον θα καίεται, θα ελατοῦται τό βάρος αυτού και έπομένως θ' άνέρχεται βαθμηδόν προς τά άνω, άφ' έτέρου ή περιφέρεια του κηρίου, ψυχομένη υπό του ύ-

γρου θα καίεται βραδύτερον ή έν τῷ μέσω του άέρος και θα σχηματίζεται κύλωμα βαθύ έν τῷ κηρίῳ ως φαίνεται δεξιόθεν, οὔτως ώστε ή θρυαλίς θα καθ' μέχρις κεραιάς.

Η πρακτική ωφέλεια του πειράματος είναι ή έξης.

Η φλόξ της κανδήλας ταύτης είναι σταθερά και μόνιμος, σχεδόν φαινόμενη.

Τό κηρίον θα καθ' έντελώς, είναι τό οικονομικώτερον μέσον της καύσεως των κηρίων, είναι όλως άθῶα και άκίνδυνος κανδήλα.

Συνάμα δε, επειδή ή φλόξ αυτή είναι σταθερόν φωτεινόν σημεϊον ως ή έπιφάνεια του ύγρου και επειδή ή έστία αυτή δεν μεταβάλλει ύψος είναι χρήσιμος εις τας φωτομετρικάς δοκιμάς, τας σκοπούσας την καταμείτρησιν και την φωτεινήν έντασιν των διαφόρων φλογών.

Φ. Π.

της Ρωσσίας έδωδν εις τον στρατόν Ιππειον κρέας. Τῷ 1845 ή χρῆσις του εϊσῆχθη εις Βενεζουελαν. Τῷ 1855 εις Γερμανίαν εγενενηθη. Η Αυστρία ήκολούθησε τό παράδειγμα και

λειτο Ιππειον κρέας, εϊτα ήνεώχθησαν και έλλα. Ο δέ πόλεμος του 1870-71 εγενικευσέ την χρῆσιν του παρ' άπαντι τῷ λαῷ.

Η πολιορκία των Παρισίων, ήτις ήνάγκασε τοις κατοίκους να τρώωσι τας γαλάς, και τοις ποτικους εξουδετέρωσε την λεισιδαμονίαν των να τρώωσι τό Ιππειον κρέας και πλείστοι εϊσώθησαν της πείνης διά της χρήσεως τουτου. Ηδη γίνεται παντού χρῆσις εις Παρισίους και ή πτωχή τάξις εύρε την σωτηρίαν της, διότι είναι ήδη άφθονον και εύθηνόν. Είς τας ξενοδοχεία εύρισκετε ζωμόν Ιππειον, κοτελίτας Ιππου, Ιππειον κρέας με λαχανικά, ντολμάδες κτλ.

Ο φιλόσοφος Βριλλια-Σαβαρέν εύρεν αυτό εϊσάσιον, τό δε πάχος του παρομοιάζει προς τό της χηνός.

Η Δανιμαρκία, ήτις παράγει πολλους Ιππους, εγένετο ήδη Ιπποπόλις. Τῷ 1895 έφαγεν ή Δανιμαρκία μόνη 2,800 Ιππους. Έν Νορβηγία τῷ 1894 αι κυριώτεροι ένδεκα πόλεις έφαγον 1,953 Ιππους. Η Στοκχόλμη, πρωτεύουσα της Σουηδίας καταβροχθίζει 2,000 Ιππους κατ' έτος. Τι δε θα γίνη προσεγώς με την καταργήσιν του Ιππου της μεταφοράς; Τό Ιππειον κρέας θα πωλήται τόσον εύθηνά, ώστε ή κατανάλωσις του θ' αύξηση σημαντικώς.

Ηδη πριν ή περάνωμεν την ιστορίαν του Ιππου ένταῦθα όφείλωμεν την άποθέωσιν του. Πρέπει δε και κατ' εθνικόν καθήκον ν' αναδράμωμεν εις τον ελληνικόν πολιτισμόν διά να τυχωμεν του σκοπού. Η ελληνική γλυπτική άπέθωσε

Άποθέωσις του Ιππου.

εις Βενήνην τῷ 1868 έφαξαν 2,000 Ιππους διά τον στρατόν.

Είς Παρισίους τῷ 1865 ήνοιξε κριοπωλείον, ένῷ Ιπυ-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

Δ. Κ. Σ. Τρίπολιν. Συνδρομή σας ελήφθη. Άποδείξει μετ' άριθμού λαχείου σας έστάλη ταχυδρομικώς.—Δ. Κ. Λεβαδείαν. Έπιστολή με άποδείξει και Ημερολόγιον ελήφθησαν. Ευχαριστούμεν.—Σ. Κ. Καγιαδίκ. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλώς ως γράφατε, αλλά άνανεμόμεν συντόμως νεώτερον σας.—Δ. Κ. Κωνστανταν. Δελτάριον ελήφθη. Έχει καλώς, φύλλα σας άπεστάλησαν ως γράφατε.—Ι. Σ. Άγρια ν Βόλου. Συστημένη με συνδρομήν σας ελήφθη. Ευχαριστούμεν πολύ. Άποδείξει μετ' αριθμού λαχείου σας ταχυδρομικώς.—Κ. Ν. Τ. Φιλιατρά. Δελτάριον ελήφθη. Σας άπητήσαμεν. Άνανεμόμεν νεώτερον σας.—Α. Β. Κέρκυραν. Ζητούμενα φύλλα σας άπεστάλησαν εκ νέου. Έχετε ελίτην υπομονήν και όλα θα τακτοποιηθούν. Έπίσης προσεγώς θα ίδωτε πολλὰς και καλὰς βελτιώσεϊς εις τό φύλλον.—Α. Τ. Βόλου. Δελτάριον ελήφθη. Φύλλα ήδη άποστέλλονται ανά δύο και τακτικώς. Ήσυχαίτε.—Α. Μ. Σιστόβιον. Βιβλία και περιοδικά σας άπεστάλησαν ήδη. Βραδύτης ένεκα πολλών ασχολιών.—Ι. G. Javannah Georgia. Έπιστολή σας με περιεχόμενα ελήφθησαν και σας ευχαριστούμεν. πολύ. Με γραφόμενά σας δεν συμμορφωθήσμεθα ως προς την αποστολήν του φύλλου.—Ι. Μ. Σύρον. Έπιστολή σας με άποδείξει ελήφθη και σας ευχαριστούμεν. Έν καιρώ μάς στέλλετε την εκκαθάρισιν.—Α. Α. Άρροστόλιον. Έπιστολή ελήφθη. Άνανεμόμεν ως γράφατε.

ΤΟ 1900

Έχετε υίους, αδελφούς, συγγενείς και φίλους οι όποιοι ποδηλατοῦν και θέλετε να τοις κάμητε μποναμά; Λάβετε την καλοσύνην να μεταβήτε εις την ΑΓΓΛΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΠΟΔΗΛΑΤΩΝ των κ. κ. Χ. ΓΡΙΜΠΙΑΑ και Γ. ΜΙΣΘΟΥ, όδός Άκαδημίας και Σίνα έναντι Άστυκλινικής.

Εκεί θα εύρητε πράγματα ώραιότατα τά ποδηλατοεπίπλατα Ντεφέντερ (Defender) τά όποια τρέχουν μόνα τους, φανούς, κουδούνια, σάλπιγγες, φανέλλες ποδηλατικέες.—SEN-SEN (σεν-σέν μύτρα άγγλική Tennents, άρώματα κλπ. κλπ.) με τιμάς άνεπιδέκτους συναγωνισμού και επί τη ευκαιρία μάλιστα των εορτών έκπτωσις 30 %.

Εκεί και την γνωστήν ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗΝ ΣΧΟΛΗΝ ΠΟΔΗΛΑΣΙΑΣ την όλως κατά άμερικανικόν ούοτημα λειτουργούσαν.

Επισκεφθήτε και θα πεισθήτε.

Τόν Ιππον. Ο Ιππος των ελλήνων καλλιτεχνών έχει τό πρωτότυπόν του έν αύτῷ τῷ Παρθενώνι. Είναι εκεί ρωμαλέος και υπερήφανος, οίος τον άναφέρει δλόκληρος ή ιστορία από των αρχαιοτάτων χρόνων. Είπομεν την ιστορίαν του, εϊδομεν την ανά τοις αιώνας εξέλιξιν του, ήδη τετέλεσται, έπέρχεται ή άποφραξ νύξ.

Η Γαλλική Άναγέννησις εξύμνησε τον Ιππον έν τῇ φιλολογία, ζωγραφικῇ, γλυπτικῇ και ιστορίᾳ. Έν Ιταλία πέπει να ίδη τις τοις όρειχαλκίνοισ και μαρμαρίνοισ Ιππους έν Φλωρεντία, Ρώμη, Βενετία και Φερράρα ως και τας άθανάτους ελαιογράφιας του Fra Paolo Lippi διά να θαυμάση την άποθίωσιν του Ιππου. Είς Ολλανδίαν τό ίδιον, άπομμούνται την Ιταλίαν. Πανταχού δε τό αυτό συμβαίνει με όσος εκαστον εθνικόν. Είναι άδύνατον να περιγράψη τις ένταῦθα άριθμητικώς τί ὁ άνθρωπος μετά του Ιππου διέπραξεν έν τῇ εξέλιξι της ιστορίας.

ΜΕΓΑ ΓΑΛΑΚΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΕΜΜ. ΑΝΑΣΤΑΣΑΚΗ

Όδός Σταδίου άπέναντι θεάτρον Βαριετι.

Υπάρχουσιν τά καλύτερα και παχύτερα γαλακτά, νοπότατα βούτυρα πρόβειον και αγελάδος, ριζόγαλα γλυκύτατα, καϊμάκι περιήθημον. Πρός τοις κατασκευάζονται λουκουμάδες άνεδατοι γευστικώτατοι και μυρωδάτοι, καταφι γεμιστόν με καρδί και άρωμα, πουγάτσα δε πρώτης ποιότητος του γαλακτος, άνεπίδεκτος συναγωνισμού. Οι έχοντες όρεξιν άς προσέλθωσιν, ίδίως όταν κάμνει ψύχος.

Δέχεται και παραγγελίας

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΥ

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ 1900

ΓΑΛΟΙΟΓΙΚΟΝ, ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΝ

ΤΟΜΟΣ 185ος — ΕΤΟΣ 185ος

Ο έφετεινός τόμος του λαμπρού και πανελληνίου φήμη ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

είνε έξόχως έπιτυχής, ὁ τελειότερος και πλουσιώτερος της όλης σειράς. Φαντασθήτε πλέον τί πλούτος, τί ποικιλία, τί εύφυία και χάρις και αίσθημα περιλείεται εις τον τόμον του 1900, άφού οι προηγούμενοι κρίνονται ως άμίμητοι και άπαράμιλλοι, θαυμάσιοι εις τό είδος των.

Είς τό ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900 εξεικονίζεται και πάλιν έν μικρῷ ή σφύγγος έν Ελλάδα λογοτεχνία.

Άποτελείται από 450 πυκνάς, κομψάς και χαριτωμένες σελίδας Κοσμηται δι' 60 πραγματι καλλιτεχνικών εικόνων και γεωλογικών εύφωσιστάτων. Περιέχει δε υπέρ τά 130 θέματα και διατριβάς ποικίλης φύσεως:—διηγήματα, ποιήσια, ήθρογραφίαι, κοινωνικά μελέτας, ιστορικάς πραγματείας, κωμωδίας, μονολόγους, λογογραφίας, οδοιπορικάς έντυπώσεϊς, σαλαθύρια, επιγράμματα, ανέκδοτα, σατυρικά παίγνια, γνώμας, σκέψεις, συμβούλας, βιογραφήματα, και έν γενει, ό,τι εύφύεις και χαριέν, δύναμον να διεγείρη τό ενδιαφέρον, την σκέψιν, την φαντασίαν, τό αίσθημα.

Συνηρτάται εις αι έκείτος περι τοις 50—60 ελληθλαδή ή φάλαξ των έν Ελλάδα κορυφαίων ποιητών και πελογράφων.

Διά την άπόκτησιν του θαυμασίου ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ ΣΚΟΚΟΥ ΤΟΥ 1900

χάριν των άπανταχού φίλων και ανταποκριτών της «Φύσεως» αναδεχόμεθα την άποστολήν αυτού εις πάντας εμβάλλοντα ήμιν τό ισότιμον φρ. χρ. κ διά τό «Εξωτερικόν»

Άλλά περιορισθίμεν επί του άντικειμένου τουτου έως εδῶ: Ο,τι ήθέλωμεν ν' άποδείξωμεν, τό έπραξαμεν. Επικείται τό τέλος του Ιππου. Ίδου τό παν. Τα πράγματα όμιλοῦνιν άφ' έαυτών και δεν έχομεν ανάγκην πλειοτέραν άποδείξεων. Ο Ιππος δεν θα εκλείψη βεβαίως ταχέως, αλλά θα πάυση να εξυπηρετῆ. Η μηχανική κίνησις υποκλείπτει την δύναμιν του.!

Φ. Πρ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΔΩΔΙΜΩΝ ΚΑΙ ΓΛΥΚΙΣΜΑΤΩΝ

(Conserves alimentaires)

ΕΥΣΤ. Κ. ΡΟΥΚΛΙΩΤΟΥ

ΕΝ ΓΑΛΛΙΩ

ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1882

και τιμηθεν δια πέντε βραβείων αξίας και διπλωμάτων τιμής κτλ.

ήτοι : δια Διπλώματος Τιμής τοῦ 1896 (Bordeaux), Διπλώματος Τιμής τοῦ 1897 (Arcachons) Διπλώματος Τιμής τοῦ 1897 (Bordeaux), Μεγάλου Βραβείου Τιμής τοῦ 1898 τῶν Παρισίων και Διπλώματος ἐκτὸς συναγωνισμοῦ τοῦ 1898 Παρισίων.

Τὸ πεφημισμένον τοῦτο κατάστημα μοναδικὸν καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν εἰς τὸ εἶδος τοῦ δια τὴν ἑκτακτὸν ἐπιτυχίαν τῶν παρασκευαζομένων προϊόντων του, παράγει κατ' ἔτος μέγαν ἀριθμὸν ἐδωδύμων ἐκ παντοίων λαχανικῶν και καρπῶν, οἶον, ντομάτας, κολοκυθάκια, μπιζέλια, φασολάκια, μήλα, ροδάκινα, λεμονάκια κτλ. τὰ ὁποῖα διατηροῦνται νωπότατα καθ' ὅλον τὸν χειμῶνα και ἐβραβεύθησαν ἐκ τῶν πρώτων εἰς ὅλας τὰς Εὐρωπαϊκὰς Ἐκθέσεις δια τὴν ἀκράν ἐπιτυχίαν τῶν. Τὸ κατάστημα καταναλίσκει καθ' ἕκαστον ἔτος καθ' ἅπασάν τὴν Ρουμανίαν μέγαν ἀριθμὸν κυτίων νωπῶν τοιοῦτων ἐδωδύμων και δὲν προφθάνει τὰς παραγγελίας τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Ἡ δ' ἐπιτυχία και διατήρησις ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ἐν καλῇ και φυσικῇ καταστάσει τῶν παρασκευαζομένων ποικίλων εἰδῶν του, μοναδικῆς προελεύσεως τοῦ τόπου, ἐφείλκυσαν τὴν προσοχὴν οὐχὶ μόνον τῶν ἐντοπίων καταναλωτῶν του, ἀλλὰ και τῆς Εὐρώπης ἀκόμη, οἵτινες πάντες ἐθαύμασαν και ἐπίνευσαν τὴν τάξιν, ἐπιτηδεϊότητα, καθαριότητα και ἀκριβῆ διατήρησιν ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐν καταλλήλοις κυτίοις, πάντων τῶν ἐν αὐτοῖς ἐγκεκλεισμένων φυτικῶν ἐδωδύμων και καρπῶν.

Ὁ κ. **Εὐστ. Ρουκλιώτης** κατῳρθωσεν οὕτω νὰ παρέχη ἐν ὥρᾳ χειμῶνος ὁ,τι τὸ θέρος φιλοδορεῖ και νὰ διατηρῆ ἐν νωπωτάτῃ καταστάσει ὁ,τι ὁ χειμῶν καταστρέφει.

Zeus ἐν τῇ φύσει.